

3

ישיבת הוכחות מיום 18/10/2010

בראשות האב"ד סא"ל אורלי ירון

4

5

6

7

נאשם: ח/טוראי

8

תובעת: סרן אפרת שטרית - פריאנטה

9

סנגור: עו"ד דנה נוף ; עו"ד אילן כץ

10

רשמת: רב"ט גלית מנסור

11

12

• **אב"ד מזהה את הנאשם.**

13

נ: עו"ד דנה נוף ועו"ד אילן כץ מייצגים אותי בדיון היום.

14

15

ת: הגענו להסדר טיעון. במסגרתו ובכפוף להודאת הנאשם נבקש להגיש כתב אישום מתוקן.

16

17

החלטה

18

אנו מתירים לנאשם לחזור בו מכפירתו.

19

20

• **ניתנה היום, 18/10/2010, 'י' חשון תשע"א, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.**

21

22

23

שופט

שופט

אב"ד

24

25

26

אב"ד: מבהירה לנאשם כי בית הדין אינו כבול בהסדרי הטיעון ואינו מחויב לכבדו.

27

נ: אני מבין.

28

29

אב"ד מקריאה לנאשם את כתב האישום המתוקן.

30

נ: אני מבין את כתב האישום המתוקן ומודה בו.

31

32

ת: מגישה פרטים נוספים, מסומנים ת/1.

33

אב"ד מקריאה לנאשם את הפרטים הנוספים.

34

נ: אני מאשר את הפרטים הנוספים.

35

36

הכרעת - דין

	1
	2
על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן ובהתאם לפרטים הנוספים, מורשע הנאשם בעבירה של	3
אלימות כלפי חייל לפי סעיף 61 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו - 1955.	4
● ניתנה היום, 18/10/10, "חשון תשע"א, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.	5
	6
	7
	8
<hr/>	9
שופט	
<hr/>	9
שופט	
<hr/>	9
אב"ד	
	10

בבית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוט מטכ"ל

בפני השופטים: סא"ל אורלי ירון – אב"ד

סרן אהרוני יצחק – שופט

סרן סטופק ורד – שופטת

בעניין: התובע הצבאי

נגד

רב"ט [REDACTED]

גזר דין

הנאשם, רב"ט קסא טספחון, נותן את הדין בגין עבירה של אלימות כלפי חייל לפי סעיף 61 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו – 1955.

על פי כתב האישום המתוקן והפרטים הנוספים, בהם הודה הנאשם, ביום 30 ביוני 10' בהיותו כלוא בבס"כ 394, לאחר השעה 01:00 לפנות בוקר, נטל הנאשם מקל מטאטא שבור מתדר המגורים והניחו בסמוך למיטתו. כך עשה לאור אירועי התעללות, כהגדרתו, שנעשו כלפיו קודם לכן. לאחר כשעה לערך, העיר טורי בימרו את הנאשם ומסר לו כי רב"ט ניר מיארא, להלן המתלונן, היה מעורב באותם אירועים. הנאשם הביע כוונה להביא את המקל שהכין, אולם טורי בימרו הקדים ונטל אותו והחל להכות באמצעותו את המתלונן, שישן אותה עת במזרון העליון של מיטת קומותיים. במקביל, הכה הנאשם את המתלונן באגרופיו בכל חלקי גופו. השניים הפילו את המתלונן אל הרצפה, והמשיכו להלום בו בכל חלקי גופו באגרופים ובעיטות. האירוע הוסרט במסרטה הכלא.

כתוצאה מן האירוע, פונה המתלונן לבית חולים אסף הרופא, שם אובחן כמי שסובל מתבלת ראש, דימום וחתכים בקרקפת. התתכים נסגרו באמצעות סיכות, והוא קיבל שני ימי מנוחה ושוחרר לכלא. הוא המשיך להתלונן על הקאות, סחרחורות וחולשה, בגינם קיבל פטור מעמידה ממושכת ורקיעות למשך שבעה ימים והוזמן לביקורת, החלפת תחבושות והסרת סיכות במועד מאוחר יותר.

מוסכם על הצדדים, כי רקע האירוע האמור והמניע לו נעוצים בהתנהגות כלואים אחרים כלפי הנאשם במהלך כליאתו. הנאשם תיאר באמרתו וכך גם בפני גורמי ברה"י כי אלה נהגו לקשור את

רגליו לרגלי כלואים אחרים, ולשם כך אף קירבו את מיטתו לשלהם בעודו ישן, באירוע אחר זרקו שמיכה על ראשו והציתו נייר טואלט שהונח בין רגליו. בהזדמנות מסוימת תלו חוט ועליו עט מעל מיטתו של הנאשם, והפריעו לשנתו באמצעות נדנודו. האירועים אמורים היו להיות מוסרטים במצלמות הכלא, אולם הסרטונים אינם בנמצא כיום.

אחותו של החייל, שהעידה בפנינו, מסרה כי בעקבות האירועים התערער מצבו הנפשי של אחיה והוא היה מדוכדך וממורמר. עם זאת, סירב לעצתה לדוות למפקדיו מחשש להיחשב למלשן. המשפחה פנתה ביוזמתה לקצין העיר, אולם נמסר לה כי העניין בטיפול מפקדי הכלא. האחות הביעה תחושת אכזבה של המשפחה מן העובדה כי הבן לא זכה למענה למצוקותיו עד שהסתבך בביצוע עבירה.

ד"ר יהודה ברוך, מומחה בפסיכיאטריה, שחוות דעתו הוגשה מטעם ההגנה, מסר כי הנאשם פיתח על רקע המעשים כלפיו תחושות חזקות של כעס, השפלה וחוסר אונים שהביאו אותו לידי התפרצות אלימה כלפי מי שחשב שפגע בו. הוא ביצע את המעשים כתגובה אינסטינקטיבית ללא מחשבה, לשם הגנה מפני המתעללים.

אף ד"ר אבנשטיין, הפסיכיאטרית בבסי"כ, הביעה דעתה כי המעשה בוצע על רקע הצפת רגשות של זעם ועלבון בעקבות מעשים אותם חווה הנאשם כהתעללות.

יצוין, כי בעקבות האירוע נשוא כתב האישום, נקלע הנאשם למשבר הסתגלותי עם תסמינים דיכאוניים, והותאם לו פרופיל 64 זמני על רקע נפשי.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם שמענו, כי עלה ארצה עם משפחתו מאתיופיה בשנת 91'. המדובר במשפחה ברוכת ילדים, שחוותה קשיי הסתגלות והתאקלמות בארץ החדשה. שני הוריו לוקים בבריאותם וכך גם שניים מאחיו, והמשפחה מתקשה בכלכלתה ונוקקת לסיוע הביטוח הלאומי.

הנאשם עצמו התגייס לצה"ל בחודש מרץ '09, ובעברו שתי היעדרויות משירות, שנבעו מקשיי ת"ש ורצונו לעבוד ולסייע בפרנסת המשפחה. בעת האירוע שהה בבסיס הכליאה לשם ריצוי עונש בגין היעדרות, ונבדק על ידי מערך גח"ית. המערך קיבל חוות דעת ממפקדו, שהמליץ על פיטוריו משירותו לאור התרשמותו כי הוא חייל בעייתי ביותר, כלשונו. לאור חוות דעת זו, קשיי הסתגלות ניכרים של הנאשם למסגרת הצבאית, ימי התב"ן שצבר ומצבו המשפחתי והכלכלי מחד, ומנגד המוטיבציה המסויימת שהביע להמשך שירות, הנחה המערך לבחון את מידת התאמתו של הנאשם לשירות, ואם ימצא מתאים, לשבצו ביחידה הקרובה לביתו בתנאים מקלים.

בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה על הסתבכותו בעבירה ורצון להמשיך לשרת בצה"ל.

לבקשתנו, הודעו פרטי ההסדר, טרם גזירת הדין, לנפגע העבירה.

אין חולק בדבר החומרה הרבה שבמעשי הנאשם, אשר בהיותו כלוא בגין עבירה אחרת, הסב למתלונן נזק גופני ממשי באמצעות הכאתו בצוותא חדא עם אחר, לרבות תוך שימוש בנשק קר.

עם זאת תמהנו מאוד כיצד ייתכן שהנאשם היה חשוף בעת ששהה במתקן כליאה צבאי למעשים, שאין להגדירם אלא כמעשי התעללות. שמענו מפי ההגנה כי שלטונות הכלא מצוידים באמצעים, המאפשרים להם לגלות קיומם של מעשים כאמור ולהגן על ביטחונם של הכלואים, כפי שמחובתם לעשות. לצורך כך קיימים חדרי "תשמוע", אשר מאפשרים צפייה של סגל הכלא במתרחש בהם, והנעשה בחדרים אחרים מצולם ונצפה על ידי השלטונות. כיצד יתכן איפה, כי חרף אלה היה הנאשם חשוף למעשים קשים, שהציפו אותו תחושות זעם, עלבון וחוסר אונים ותרמו, במידה לא מבוטלת, להתרחשותו של אירוע האלימות!!

לא למותר לחזור ולציין, כי אם המאסר בא- כהכרח אשר לא יגונה- לשלול מאדם את חירותו הפיסית, אין הוא בא חלילה לשלול ממנו את שלמות גופו, כבודו או רמתו האנושית. הדברים נובעים באופן ישיר מחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, והם מעוגנים במורשת ישראל. ואכן, חכמי המשפט העברי חזרו והתריעו בדבר השמירה על כבוד האדם וזכויותיו גם בהיותו נתון במאסר.

וכך הובעו הדברים בבג"צ 144/74 לבנה נ' נציבות בתי הסוהר, פ"די כו (2) 686, בעמ' 690.

כליאתו של אדם בבית סוהר אין בה (צ"ל: אלא) כדי לשלול ממנו חופש תנועתו. רעות רבות הכרוכות בחיי הכלא מתוספות עוד על שלילת החופש. אבל בל נוסיף על הרעות ההכרחיות שאין למנען מגבלות ופגיעות שאין בהן לא צורך ולא הצדקה".

בגזירת הדין נתנו, איפוא, דעתנו לכישלון של רשויות הכלא במניעת אירועי ההתעללות בנאשם ולמצבו הנפשי בגין כך, שהוביל בסופו של דבר לפגיעה בכלוא נוסף. כן נתנו דעתנו למצבו המשפחתי של הנאשם, למצבו הנפשי לעת זו, לחרטתו הכנה ולשאר נסיבות העניין שפורטו בהרחבה.

בנסיבות כוללות אלה ראינו לנכון לכבד את ההסכמה אלה הגיעו הצדדים לעניין עונשו של הנאשם ואנו גוזרים עליו את העונשים הבאים:

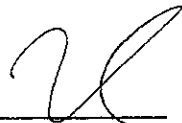
1. תשעה חודשי מאסר לריצוי בפועל, שמניינם מיום מעצרו.
2. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירה שעניינה אלימות.
3. הורדה לדרגת טוראי.
4. פיצויים למתלונן בסך 1000 ₪. הנאשם ישלם את הפיצויים בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15/1/11 לחשבון בנק שיומצא לו על ידי התביעה.

בשולי גזר הדין אין לנו אלא להמליץ בפני הפרקליט הצבאי הראשי כי המחדל שאפשר התעללויות בנאשם בתוככי מתקן הכליאה הצבאי, ותרם בסופו של דבר להתרחשות האירוע נשוא כתב האישום, יבחן לעומקו, על מנת שמקרים כגון אלה לא ישנו.

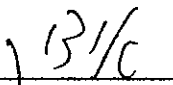
נוכח שהותנו הארוכה של הגאשם במאסר , אנו ממליצים כי מפקד הבס"כ ישקול בחיוב הוצאתו לחופשה, כעת משדינו נגזר .

ניתן היום 18/10/10 והודע בפומבי.

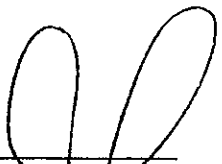
זכות ערעור תוך 15 יום.

שופטת

שופט

אבנר